

Література

1. Held D. Bringing international law to bear on the control of the new terrorism in the global age / D. Held // The new global terrorism: characteristics, causes, controls / ed. by Charles W. Kegley, Jr. – Upper Saddle River: Prentice hall, 2003. – P. 253–266.
2. Безбородов Ю. Універсалізація та локалізація міжнародно-правового регулювання в умовах глобалізації / Ю. Безбородов // Міжнародне право. – 2013. – № 1/2. – С. 22-27.
3. Тіунов О. Правові стандарти як засіб регулювання міжнародних та внутрішньодержавних відносин / О. Тіунов // Міжнародне право. – 2012. – № 1. – С. 10-26.
4. Юридична енциклопедія. У 6 т. Т. 5. П–С / [Ю. С. Шемшученко (голова редкол.) [та ін.]]. – К.: Українська енциклопедія, 2003. – 736 с.
5. Рабінович П. Міжнародні стандарти прав людини (загальнотеоретична характеристика) / П. Рабінович // Право України 2015. – № 10. – С. 58-66.
6. Див. наприклад: Міжнародна конвенція про боротьбу з бомбовим тероризмом, від 15 груд. 1997 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_374.

Є. В. КОВАЛЬОВ

Харківський національний університет внутрішніх справ

ЕКОНОМІЧНА ПРОБЛЕМА СВІТОВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Сучасний економічний світ динамічно розвивається. Його основними рисами є з одного боку – наявність і нерівномірність росту національних економік, з іншого – їх об'єднання у глобальний економічний рух. Виявлення і врахування наслідків інтеграції у світовий економічний простір, як позитивних, так, особливо, і негативних для суспільного господарства України має високу актуальність.

Перед Україною встає необхідність ефективного включення в міжнародні економічні відносини. Основою цього процесу стають дії українських підприємств. За розміром та економічним потенціалом вони поділяються на малі, середні та великі. За кількістю основну долю складають малі і середні підприємства, але за обсягами випуску продукції – великі підприємства.

Малі і середні підприємства у підтриманні економічного життя країни мають певне значення. Вони діють переважно на внутрішньому ринку. Сприяють трудовій зайнятості населення і зниженню рівня безробіття, формуванню середнього класу і зміцненню політичної

стабільності. Малі підприємства швидко пристосовуються до змін в умовах господарської діяльності і забезпечують раціональне переміщення капіталу із однієї господарської сфери у іншу. Але історичний досвід розвинутих країн свідчить про те, що визначальна роль у економічному житті країни і підтриманні її економічної безпеки належить великим підприємствам. Внаслідок високого економічного потенціалу, вони можуть працювати з дуже великими обсягами унікальної продукції, зберігати та розвивати високі технології, концентрувати групи висококваліфікованого персоналу, створювати умови для високоефективної праці, успішно конкурувати на світових ринках з фірмами інших країн. Таким чином, ефективно діяти у глобальних економічних процесах можуть переважно великі підприємства.

На жаль, в Україні сформувалася стійка концепція безумовного розукрупнення великих підприємств та переважного розвитку малого і середнього бізнесу. Напроти, передові країни світу приділяють значну увагу концентрації виробництва та підтримці великих підприємств. Так в США, починаючи з 80-х років XX ст., в антитрестівське законодавство були внесені значні послаблення, зокрема, переглянуто вимоги щодо злиття, піднято «поріг» ринкової концентрації при горизонтальних злиттях, дозволено оцінювати можливості злиття з точки зору убезпечення суб'єктів від негативного тиску технологічної та іноземної конкуренції, послаблено заборони на створення спільних підприємств, знижено антитрестівські штрафи для таких підприємств, запроваджено індивідуальні підходи до кожного випадку злиття, особливо в галузях високих технологій [1, с. 32]. Завдяки картельній практиці в Японії в 1955-1970 рр. було успішно проведено модернізацію чорної металургії, вугледобувної промисловості, суднобудування, нафтопереробки, виробництва хімічних добрив. У Південній Кореї в машинобудуванні, електроніці, текстильній промисловості, чорній і кольоровій металургії, нафтохімії та суднобудуванні здійснювалося примусове злиття приватних компаній, що призвело до утворення високомонополізованих виробничих структур. Уряди більшості розвинутих країн зайняли досить лояльну позицію щодо концентрації внутрішнього виробництва, дозволяючи вітчизняним компаніям діяти подібно монополіям і у такий спосіб усувати з ринку зарубіжних конкурентів [2, с. 23]. Вважаємо, що сучасні наміри розвинутих країн світу на укрупнення виробничих підприємств можна оцінити як вірне врахування ними об'єктивної тенденції на посилення концентрації і конкурентних переваг крупного капіталу. Переконливим свідченням цього є те, що у сучасному світовому економічному середовищі поступово змінюються центри економічного впливу – керівна роль держав слабшає, а на перше місце за впливом на процеси економічного розвитку виходять транснаціональні корпорації. В списку 100 найбільших економік світу (розглядаються як національні, так і транснаціональні організми) 51 позицію посідають транснаціональні корпорації [3, с. 212].

Як бачимо, в сучасних умовах світової економіки найбільш перспективною організаційною формою великого підприємства, спроможного ефективно конкурувати, розвиватись і захищати економічну безпеку країни, є міжнародна корпорація. У її складі на правах учасника можуть успішно діяти підприємства любого рівня концентрації виробництва: великі, середні, малі. Об'єднавши свої можливості в межах корпорації, вони зможуть бути успішними у глобальній середі. Українській державі необхідно прагматично сприйняти цей факт і зробити правильні висновки і дії.

Сучасну позицію України на переважний розвиток малих і середніх підприємств можна оцінити як нелогічну. Економічна безпека нашої країни послаблюється програшем українських підприємств на зовнішніх ринках транснаціональним корпораціям і привласненням українського господарського простору зарубіжними великими компаніями.

Для того, щоб національній економіці ефективно увійти у глобальне середовище, протистояти його загрозам та зберігати високий рівень економічної безпеки держави, необхідно переглянути концепцію розвитку великого, середнього і малого бізнесу. Доцільно, щоб основою концепції став погляд на оптимальне співвідношення, конкурентне співіснування і гнучке використання в умовах внутрішнього і зовнішнього ринків переваг великого, середнього і малого бізнесу. У цьому випадку Україна буде готова до адекватної відповіді на виклики глобалізації.

Література

1. Фролова Н. Л. Антитрестовская политика и нововведения (Опыт США)/ Н. Л. Фролова // США – Канада. Экономика – Политика – Культура. – 2001. – №8. – С 28-37.
2. Кіндзерський Ю. Проблеми національної конкурентоспроможності та пріоритети конкурентної політики в Україні / Ю. Кіндзерський, Г. Паламарчук // Економіка України. – 2006. – №8. – С. 19-28.
3. Удовик С. Л. Глобализация: семиотические подходы / С. Л. Удовик. – М.: «Рефл-бук», К.: «Ваклер», 2002. – 327 с.

Е. В. ТУЛЕЙКО

Академия управления при Президенте Республики Беларусь

АКТУАЛЬНЫЕ ВОПРОСЫ ФОРМИРОВАНИЯ ГОСУДАРСТВЕННО-ЧАСТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УСЛОВИЯХ ЕВРАЗИЙСКОГО ЭКОНОМИЧЕСКОГО СОЮЗА

1 января 2015 года вступил в силу договор о Евразийском экономическом союзе (далее – ЕАЭС). ЕАЭС создан в целях всесторонней модернизации, кооперации и повышения